

Nedel'a Najsvätejšej Trojice, 7.6.2020

Pondelok Féria	8/6	Senné	18.00	+Ján a Anna Halasoví (p.Vološinová)
Utorok Féria, sv. Efrém	9/6	Senné	7.30	+Michal a Mária Demkoví a ich rodičia
Streda Féria	10/6	Senné Palín	18.00 16.30	+Andrej a Anna Demkoví a ich rodičia Gr.kat. liturgia
Štvrtok Najsv.Kristovho Tela Krvi Božie Telo, prik. sviatok	11/6	Senné Jastrabie Palín	18.00 15.30 16.30	+Jozef a Anna Hankoščákoví (p.Padová) +z rod.Capiková a Ihnatová +Margita,1.výr. a Štefan Tovišovi
Piatok Féria	12/6	Senné Jastrabie	18.00 17.00	+František a Agnesa Kondášovi a rodičia zdr.B.p. Beáta Štecová
Sobota sv.Anton Paduánsky	13/6			
Nedel'a 11.nedel'a cez rok A	14/6	Senné Palín Jastrabie	11.00 8.00 9.30	zdr.B.p.Katarína, živ.jub. zdr.B.p. Robin s rodinou +Marián Laškody ml.

Oznamy:

- v štvrtok 11.6.2020 je slávnosť - prikázaný sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. V Palíne a v Sennom budú oltáriky vo štvrtok, v Jastrabí na nedel'u 14.6.

- v Jastrabí odpustová slávnosť bude 21.6.2020.

- **upratovanie kostola v Jastrabí 13.6. o 9.00:** Martina Mesárošová, Erika Koval'ová, Henrieta Vlaháčová, Anna Mrázová a Monika Širochmanová.

- **Zvonček z 31.5.:** Senné 50.44, Jastrabie 36.35, Palín 53.60.

milodar na kostol: Senné: rod. Jozefa Tchura 50€, Jastrabie: Ignác Mráz 50€.

Zbierka na masmédiá: Senné: 77.20€, Jastrabie 41.90 a Palín 17€.

Pán Boh zaplat' za Váš milodar na kostol a farnosť.

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 11/2020

Číslo 24

Homília pápeža na slávnosť Turíc 2020: Duch Svätý tvorí v Cirkvi jednotu

Na slávnosť Zoslania Ducha Svätého slávil pápež František svätú omšu vo Vatikánskej bazilike.

«Dary milosti sú rozličné, ale Duch je ten istý» (1 Kor 12,4) - takto píše Korint'anom apoštol Pavol. A pokračuje: «Aj služby sú rozličné, ale Pán je ten istý. A rozličné sú aj účinky, ale Boh, ktorý pôsobí všetko vo všetkých, je ten istý». Rozličné a ten istý: Svätý Pavol nájde na spojení dvojice slov, ktoré sa zdajú byť protichodné. Chce nám povedať, že Duch Svätý je tým jedným, ktorý dáva dohromady rozličné; a že Cirkev sa takto zrodila: my, rozdielni, sme zjednotení Duchom Svätým.

Pod'me teda k počiatku Cirkvi, ku dňu Turíc. Pozrime sa na apoštolov: sú medzi nimi jednoduchí ľudia, naučení žiť z práce vlastných rúk, ako rybári, a je tu Matúš, ktorý bol školeným vyberačom daní. Líšia sa ich pôvod i spoločenský kontext, hebrejské mená a grécke mená, temperamenty u niektorých mierne, u iných zápalisté, rozličné vízie a citlivosti. Všetci boli odlišní. Ježiš ich nezmenil, neuniformoval, neurobil z nich sériové modely. Nie. Zachoval ich rôznorodosť a teraz ich zjednocuje pomazávajúc ich Duchom Svätým.

Jednota - ich jednota ako vzájomne odlišných - prichádza s pomazaním. Na Turíce apoštolí porozumejú zjednocujúcej sile Ducha. Vidia ju na vlastné oči, keď všetci, aj keď hovoriac rôznymi rečami, vytvárajú jeden ľud: Boží ľud, stvárnený Duchom, ktorý utkáva jednotu s našimi rozličnosťami, ktorý dáva harmóniu, pretože v Duchu je harmónia. On je harmóniou.

Prichádzame k nám, Cirkvi dneška. Môžeme sa opýtať: „Čo nás zjednocuje, na čom sa zakladá naša jednota?“ Aj medzi nami sú rozdielnosti, napríklad názorov, rozhodnutí, citlivostí. Ale pokúšením je vždy brániť vytaseným mečom vlastné idey, veriac, že sú dobré pre všetkých, žijúc v pokoji jedine s tým, kto zmýšľa tak, ako my. A toto je nepekne pokúšenie, ktoré rozdeľuje. Toto je však viera podľa nášho obrazu, a nie je to, čo chce Duch. Takto si môžeme myslieť, že to, čo nás zjednocuje, zhoda vo veciach, ktoré veríme a vhodné správanie. Je tu však oveľa viac: princípom našej jednoty je Duch Svätý. On nám pripomína, že sme predovšetkým milovanými deťmi Boha. V tomto sme všetci rovnakí, i keď sme každý iný. Duch prichádza k nám, popri všetkých našich rozličnostiach a biedach, aby nám povedal, že máme jediného Pána, Ježiša, a jediného Otca, a že preto sme

bratmi a sestrami! Nanovo začnime odtiaľto, hľadáme na Cirkev tak, ako to robí Duch Svätý, nie tak, ako to robí svet. Svet nás vidí ako tých, čo patria k pravici a ľavici; s touto ideológiou, či s tou druhou. Duch nás vidí ako tých, čo patria k Otcovi a Ježišovi. Svet vidí konzervatívcov a progresívnych; Duch vidí Božie deti. Svetský pohľad vidí štruktúry, ktoré treba robiť efektívnejšími; duchovný pohľad vidí bratov a sestry zobrazujúcich o milosrdenstvo. Duch nás miluje a pozná miesto každého jedného v celku: preňho nie sme konfetami unášanými vetrom, ale nenahraditeľnými sklíčkami jeho mozaiky. Vráťme sa ku dňu Turíc a objavíme prvé dielo Cirkvi: ohlasovanie. A predsa vidíme, že apoštoli nepripravujú stratégiu. Keď boli zatvorení tam vo Večeradle, nevytvárali stratégiu; nepripravujú, nemajú pastoračný plán. Mohli rozdeliť ľudí do skupín podľa rozličných národov, hovoriť najprv k tým blízkym, potom ku vzdialeným, všetko zoradené... Mohli aj trochu počkať s ohlasovaním a zatiaľ si prehľbiť Ježišovú nauku, aby sa vyhli rizikám... Duch nechce, aby bola spomienka na Majstra pestovaná v uzavretých skupinkách, vo večeradlách, kde sa s chuťou „uhniezdime“. - A toto je jedna škaredá choroba, ktorá môže prísť na Cirkev. Cirkev nie ako spoločenstvo, nie ako rodina, nie ako matka, ale hniezdo. - On otvára, vrhá, poháňa, aby sme presiahli to, čo už bolo povedané a urobené, pobáda nás ísť ponad ohrady bojazlivej a opatrnickej viery.

Vo svete sa bez kompaktného poriadku a spočítanej stratégie veci uberajú ku krachu. V Cirkvi naopak, Duch garantuje jednotu tomu, kto ohlasuje. A apoštoli idú: nepripravení, vrhajú sa do hry, vychádzajú. Vedie ich jedna jediná túžba: darovať to, čo prijali. Aký pekný je ten začiatok Jánovho listu: „To, čo sme dostali a čo sme videli, dávame vám“. Konečne chápeme, čo je tajomstvom jednoty, tajomstvom Ducha. Tajomstvom jednoty v Cirkvi, tajomstvom Ducha je dar. Pretože On je darom, žije darujúc sa a týmto spôsobom nás drží pospolu, tým, že nás robí účastníkmi na tom istom dare. Je dôležité veriť, že Boh je dar, že sa nespráva tak, že berie, ale že dáva. Prečo je to dôležité? Pretože od toho, ako vnímame Boha, závisí, akým spôsobom sme kresťanmi. Ak máme na mysli Boha, ktorý berie a prinucuje, aj my budeme chcieť brať a nanucovať: zaberat' priestor, nárokovať si dôležitosť, hľadať moc. Ak však máme v srdci Boha, ktorý je dar, všetko sa mení. Ak si uvedomujeme, že to, čím sme, je jeho darom, nezištným a nezaslúženým darom, potom aj my budeme chcieť urobiť zo samotného života dar. A pokorne milujúc, nezištné a s radosťou slúžiac, ponúkneme svetu skutočný obraz Boha. Duch, živá pamäť Cirkvi, nám pripomína, že sme sa zrodili z daru a že rastieme, keď sa darujeme; nie zakonzervovaním sa, ale rozdávaním sa.

Drahí bratia a sestry, pozrime sa do nášho vnútra a položíme si otázku, čo nám bráni v sebadarovaní. Existujú, povedzme to tak, traja nepriatelia daru. Tí hlavní traja, vždy číhajúci pri dverách srdca: narcizmus, viktimizmus (sebaľútosť, robiť zo seba obeť) a pesimizmus. Narcizmus nás vedie klaňať sa sebe samým, tešiť sa jedine z vlastného prospechu. Narcista si myslí: „Život je krásny, ak v ňom ja

získavam“. A tak prichádza k slovám: „Prečo by som sa mal darovať druhým?“ V tejto pandémie, koľko zla narobí narcizmus, zakukľovanie sa vo svojich potrebách, zatiaľ čo sme ľahostajní k potrebám druhých, nepriznávajúce si vlastných krehkostí a vlastných chýb. Ale aj druhý nepriateľ, viktimizmus, je nebezpečný. Ten, čo zo seba robí obeť, sa každý deň sťažuje na blížneho: „Nikto ma nechápe, nikto mi nepomáha, nikto ma nemá rád, všetci sú proti mne!“ Koľko krát sme počuli tieto ponosovania... A jeho srdce sa uzatvára popri tom, ako sa spytuje: „Prečo sa tí druhí nedarujú mne?“ V dráme, ktorú prežívame, aký je len viktimizmus nepekný! Myslieť si, že nikto nám nerozumie a nezakúša to, čo zakúšame my. Toto je viktimizmus. Nakoniec je tu pesimizmus. Jeho dennodennou mantrou je toto: „Nič nie je v poriadku, ani spoločnosť, ani politika, ani Cirkev...“. Pesimista sa hnevá na svet, no zostáva nečinný a myslí si: „Ved' na čo darovať? Je to zbytočné.“ Teraz, vo veľkom úsilí začať odznovu, aký je len škodlivý pesimizmus, vidieť všetko načierno, opakovať, že nič viac nebude také ako predtým! To, čo sa s takýmto myslením istotne nevráti, je nádej. Pri týchto troch - narcistickej modle zrkadla, bôžikovi zrkadla, pri bôžikovi ponosovania sa, cítiť sa niekým len vďaka sťažnostiam, a pri bôžikovi negativizmu, že všetko je čierne, všetko je tmavé - sa nachádzame uprostred hladomoru nádeje a potrebujeme oceňovať dar života, dar, ktorým je každý z nás. Preto potrebujeme Ducha Svätého, dar Boží, ktorý uzdravuje z narcizmu, viktimizmu a pesimizmu. Uzdravuje od zrkadla, od lamentovania a od tmy.

Bratia a sestry, prosme ho: Svätý Duch, Božia pamäť, oživ v nás pamäť prijatého daru. Oslobod' nás od paralýzy egoizmu a zapál' v nás túžbu slúžiť, konať dobro. Pretože horšou od tejto krízy je iba tá tragédia, že ju premrháme, uzatvárajúc sa do seba. Príd', Duchu Svätý: Ty, ktorý si harmónia, urob z nás budovateľov jednoty; ty, ktorý sa stále dávaš, daj nám odvahu vyjsť zo seba samých, milovať sa a pomáhať si navzájom, aby sme sa stali jednou rodinou. Amen.

Aj Slováci sú pozvaní zapojiť sa do celosvetovej adorácie a modlitby

Kardinál Péter Erdő, prímás, arcibiskup ostrihomsko-budapeštianskej arcidiecézy a sekretariát pripravujúci 52.ročník Medzinárodného eucharistického kongresu pozýva 13. júna 2020 celý svet na modlitbu. Bude to v sobotu týždňa Slávnosti Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi. Tentoraz, vzhľadom na epidemiologickú situáciu je možné sa zúčastniť aj z domova individuálnou modlitbou, modlením ruženca, čítaním svätého písma, informuje 8-jazyčná webová stránka udalosti - corpusdomini.iec2020.hu.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);
Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.
email - farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.
číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.